

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

BŘEZEN 2013

č. 3

VNÍMÁNÍ NEPOCHOPITELNÉHO...

Ikdyž od mého noviciátu uplynulo už hodně let, podstatné události, které se odehrály po čas roční řeholní formace, mám stále v živé paměti. Nebylo to lehké. Myslím, že nás bylo kolem 15 noviců, různého věku, povah, mentality, zájmů... V mém vnímání a prožívání událostí a vztahů, těžkosti plynuli hlavně v tom, že se nenaplnovaly mé představy o řeholním životě. Byl to nádherný rok. Ale tak jsem ho zhodnotil až po nějakém čase. Na konci noviciátu se konalo setkání našich řeholníků, už si nevzpomínám z jakého důvodu. Jeden z našich kněží mi položil otázku: „Jak to jde?“

A já jsem zpustil: „Otče, vůbec nejsem spokojen. Nelíbí se mi to a to... Vidím problém v tom a v tom... Ten představený je takový a takový..., další je zase horší v tom a v tom... Těžkosti mám s jedním spolubratrem a s dalším zas jiné...“ A moje vůbec ne pozitivní hodnocení jsem zakončil konstatováním: „Ot-

če, začátek mého řeholního života a společenství, do kterého jsem chtěl patřit na celý život, způsoby jednání – tak všechno toto vůbec není podle mých představ...!“ I když jsem prožil bezpočet situací, ve kterých mi dal Pán pocítit, jak je nablízku, jak mu záleží na každém z nás, jak se o nás zajímá podivuhodným způsobem, tak to jsem v té chvíli moc nevnímal...

Otec mi jako odpověď převyprávěl událost, jak putovali do Emauz dva učedníci, jak se k nim přidal Pán Ježíš, jak mu oni vyjádřili své zklamání z toho, že události života, velkých činů a zázraků Mesiáše byli zakončeny Jeho ukřižováním. Oni si to představovali jinak. Povzbudil mne k tomu, abych věřil, že všechno to těžké, co bylo v tom noviciátu, všechno to nepochopitelné, všechno, co nebylo podle mých představ, že to má svůj smysl, že to něco pěkné a hodnotné přinese do mého života, že tím vším jsem musel projít a to všechno pro-

žit, abych byl připraven Pánu lépe sloužit. A byla to velká pravda. Skutečně i po létech na to nejenom vzpomínám, ale z těch zkušeností žiju.

Možná i my tak nějak vnímáme ten náš život. Nejsme spokojeni... Počasí, politika, zaměstnání, vztahy v rodině, sousedé, faráři, církve, vlastní nemoci, neúspěchy.... Je tolik oblastí, kde pocítujeme a prožíváme utrpení a bolesti různého druhu. Je toho tolik, co není podle našich představ. Pocítujeme a prožíváme tak často zklamání. My jsme mysleli...

Postní doba nám nabízí víc možností zahledět se na Pána, na Jeho život, na

Jeho utrpení, na Jeho kříž... Ale také myslet na to, co bylo dál... Že Mesiáš tím vším musel projít a to vše musel prožít, aby byl oslaven. Je to silná motivace. Mít před očima Velikonoční ráno. Ale nejenom to ráno 31. 3. 2013. Ale myslet na to, že každého z nás čeká to osobní Velikonoční ráno, to jasné probuzení do nového života.

A tak Vám i sobě přeji, abychom se nechali Pánem formovat, vychovávat, přitahovat k Němu, s vírou, že jednou nás osobně přijme mezi své vyvolené a že ta radost nepomine...

P. Q.

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

Trojice a tajemství kříže

Jeden muž se po válce vrátil z koncentračního tábora v Dachau a krátce nato se zúčastnil duchovních cvičení. Jako první rozjímání mu byla předložena látka o tom, jak je stvořený svět krásný a dobrý. Bývalý vězeň si povzdychl: „A to platí i pro nás, kteří jsme prožili hrůzy koncentráků?“

Jaká může být naše odpověď?

Stvoření je velkým dílem Boha, jeho sdílející se lásky, aleje rovněž dějinami spásy. Jako takové je důvěrně spojeno s tajemstvím kříže. Vždyť teologové nepochybují, že vykoupení je zdokonalením stvoření. Bez námitek také připouštějí, že stvoření je společným dílem Trojice. Když se však mluví o vykoupení a především o tajemství kříže, pak je tento vrcholný fakt božské lásky - alespoň spekulativními teology - prakticky připi-

sován pouze Synu. Výjimku tvoří úvahy mystiků a některých moderních teologů jako např. Moltmanna a von Balthasara.

Moltmann vychází z aktuálního problému moderního ateismu. Jeho hlavní důvod vidí v pohoršení kříže, stejně jako tomu bylo u židů za časů Krista. Zdá se, že tragická skutečnost koncentračních táborů, genocid celých národů svádí k závěru, že Bůh neexistuje. K čemu může být za této situace dobrý pojem Boha „deistů“, který se nezajímá o svět a zůstává vzdálen lidským osudům? Ale i náboženská vysvětlení, jak se všeobecně chápou, nejsou přesvědčivá. Obyčejně slibují odměnu v druhém světě. Bohatou odměnu, která však vzbuzuje pochybnost: bylo opravdu nutné tolik trpět kvůli vstupu do slíbeného nebe? Vzpomeňme si, že Ivan z Dostojevského románu

Bratři Karamazovi odmítá přijmout vstupenku do ráje, pokud by to mělo stát jedinou slzu nevinného dítěte. Moltmann na tuto námitku odpovídá, že potřebujeme lépe znát svět, Boha a jejich vztah.

Co je svět, v němž žijeme, jak si jej máme cenit? Odpověď ateistů je prostá: všechno závisí na nás, jak jej dokážeme zorganizovat, abychom mohli šťastně strávit těch pár let našeho pozemského pobytu. Nekřesťanská náboženství jsou pesimističtější. V tomto životě nelze očekávat ani spravedlnost, ani opravdové štěstí. Veškerou útěchu očekávají od života po smrti. Křesťanské poselství se nemůže ztotožnit ani s prvním, ani s druhým názorem, snad jen částečně. Na počátku stvořeného vesmíru stojí Kristus, „prvorozený všeho stvoření“ (srv. *Kol 1,15*), všechny věci „trvají v něm“ (srv. *tamtéž 17*). Líbilo se Bohu, „že skrze něho usmíří se sebou všechno tvorstvo, jak

na nebi, tak na zemi tím, že jeho krví prolitou na kříž.: zjedná pokoj“ (*tamtéž 20*), a tak běh dějin skončí, „až mu bude všechno podřízeno, tehdy se i sám Syn podřídí tomu, který mu všechno podřídil, aby Bůh byl všechno ve všem“ (1 *Kor 15,28*). Jak bychom se z tohoto hlediska mohli dívat na svět než jako na v podstatě dobrý?

A jaký je Bůh, v nějž věříme? Pro „deisty“ je lhostejný ke světu. Pro nekřesťanská náboženství má roli odměňovatele spravedlivých v nebi. Naproti tomu křesťanský Bůh vstupuje do světa a jako Bohočlověk má osobní vztah k lidem a k vesmíru. Proto všechno, co se v něm děje, musí mít větší význam, včetně utrpení.

Převzato z knihy T. Špidlíka: My v Trojici

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

SV. LUDVÍK BERTRÁN

Po levé straně růžencového oltáře na levé straně kostela sv. Kříže (před kaplí, kde v poslední době se staví o Vánocích betlém) se nachází socha sv. Ludvíka. Kdo to byl sv. Ludvík Bertránský?

Narodil se 1. 1. 1526 ve Valencii ve Španělsku Angele a Juanu Bertran. Již od útlého dětství projevoval zbožnost a od sedmi let vyhledával způsoby odříkání z lásky k Ježíši.

Vnitřní touha po duchovním životě však Ludvíkovi vydržela a v 18 letech vstoupil do řádu sv. Dominika. Hábit

oblékl 26. 8. 1544. Byl velmi horlivý a od slibů žil velmi asketicky, přitom dosáhl dokonalé vlády nad sebou samým. Na druhou stranu se uvádí i jeho vědomí vlastní nedokonalosti a nejistota v dosažení nebe, což ho dělalo

obezřetným. V roce 1547 přijal kněžské svěcení.

Po sedmi letech v řádu se stal představeným noviců v Llombay a převzal zodpovědnost za jejich výchovu. Dobrý příklad dával nejen jim, ale i starším řeholníkům.

Přibližně v té době se seznámil s Terezíí z Avily, která měla zájem o jeho názor na reformu karmelitánského řádu. Poskytl jí rady a předpovídal rozšíření bosého karmelu.

V roce 1562 odplul jako misionář do Jižní Ameriky, kde zůstal až do roku 1568. Přistál u severního pobřeží Kolumbie (tehdejší Nové Granadě) v Cartageně de Indias. Působil s velkým úspěchem nejprve v Kolumbii a pak v Panamě. Udává se, že zde přivedl tisíce pohanů ke katolické víře. I když kázal španělsky, pro mimořádná charismata (dar poznání, zázraků a jazyků), přiváděl mnoho obyvatel ke konverzi a křtu. Ač používal také tlumočníka, v kanonizační bulle je uvedeno, že pro usnadnění evangelizace domorodců byl zázračně obdařen darem jazyků. Takže mu rozuměli, i když mluvil rodným jazykem. Pochopitelně se vyskytli i lidé velmi nepřátelští, kterým se nelíbilo jeho působení v Tubará, Cipacua, Mompos a na dalších místech. Jen mezi obyvateli hor Santa Maria prý po-

křtil asi 15.000 lidí. Mnoho jich přivedl ke křesťanství také na nepřilíh vzdálených ostrovech v Karibiku (St Vincent, St Thomas aj.).

Jak uvádějí legendární vyprávění, nejednou bylo usilováno o jeho život. Byl mu podán pohár s jedem, ale zázrakem mu neublížil (proto se také ocitl mezi atributy).

Díky Boží ochraně se Ludvík v roce 1569 vrátil do Sevilly a do Valencie. Po návratu se stal proslulým kazatelem a v roce 1571 převorem.

V roce 1580 měl Ludvík poslední kázání v katedrále ve Valencii. Pak ho bolestivé onemocnění upoutalo na lůžko a trápilo ještě 18 měsíců. Na bolesti reagoval modlitbou: *"Zde mne Pane, pal a řež, jen na věčnosti mne ušetři!"*

Zemřel u patriarchy San Juan de Ribera, který byl jeho přítelem. Jak později v procesu svatořečení svědci potvrdili, krátce po smrti vycházela z jeho těla vůně a záře. Jeho tělo po 350 let vzdorovalo rozpadu, až během španělské občanské války v roce 1936 bylo zničeno. Blahořečený byl 19. 7. 1608 papežem Pavlem V. a kanonizován 12. 4. 1671 papežem Klementem X.

*Převzato z Internetu
(redakčně kráceno)*

CHARITA

POSTNÍ ALMUŽNA 2013

Co je Postní almužna?

Postní almužna nabízí rodinám s dětmi, dětem v náboženství, mládeži, dospělým i farním společenstvím vhodně

prožít postní dobu. **Tato akce je zcela dobrovolná!!!** Ve Vaší farnosti/kostele či u svého duchovního si můžete vyzvednout skládací papírové postní schránky a to na **Popeleční středu** (13. února 2013) nebo na **1. neděli postní** (17. února 2013) popřípadě v průběhu

postní doby. Tuto schránku si odnesete domů a sami složíte. V průběhu postní doby a v úsilí duchovní obnovy tak každý ukládá drobné peníze, které svým sebezáporem ušetřil do této papírové schránky. Doporučujeme toto postní snažení úspěšným odřeknutím si např.: kávy, cigarety, zábavy, luxusu, u dětí třeba sladkostí nebo jiných potřeb, které nejsou pro život nezbytné. Každý jedinec tak po své zralé úvaze sám zhodnotí každý den, nakolik byl ve svém snažení a sebezáporu úspěšný a podle toho vloží svou almužnu do schránky na pomoc umírajícím a vážně nemocným dětem.

Jak Postní almužna pomůže?

Výtěžek Postní almužny věnuje Oblastní charita Znojmo na léčbu vážně nemocných a umírajících chudých dětí na Ukrajině, kde dlouhodobě humanitárně pomáháme. Na Ukrajině nemají lidé možnost žádného zdravotního pojištění a lidé si tak jsou nuceni si sami nakoupit zdravotní materiál nebo plně hradit veškeré operace, léčebné a zdravotní služby. Bída a chudoba v této zemi tak odebírá veškerou naději těmto vážně nemocným a umírajícím chudým dětem.

Kdy a kam mám po době postní přinést almužnu zpět?

Na **Boží hod Velikonoční (31. března)** nebo na **2. neděli velikonoční (7. dubna)** doneste papírovou schránku

do kostela zpět, kde ji odevzdejte knězi popřípadě ji můžete odevzdat v sídle Oblastní charity Znojmo (Dolní Česká 1, II.patro, Znojmo)

Příběh malé ANGELINY

Šestiletá holčička Angelina, žije v chudé rodině poblíž Perečina na Ukrajině. Angelina má ještě dalších šest sourozenců, jeden z jejích starších sourozenců je také vážně nemocný a rodina vynaložila své omezené finanční prostředky, aby se chlapec mohl léčit v sanatoriu. Rodina je velmi chudá. Maminka se stará o děti a otec se snaží, co může, aby rodinu alespoň uživil.

Malá Angelina kvůli vážnému onemocnění, které má od narození, je upoutána na invalidní vozík. Holčička má velký sen, a to chodit jako jiné zdravé děti. Už dříve prodělala ne zcela úspěšnou operaci páteře na Ukrajině. Zkoušeli jsme proto oslovit ministerstvo zdravotnictví v Maďarsku, zde jí po vyšetření lékaři dali velkou naději, že po operaci bude Angelina moci chodit. Uzdravení nebude úplné, ale i přesto bude holčička s určitým omezením moci chodit. Operace v zahraničí, léčebné výdaje a s tím spojené náklady jsou velmi vysoké a pro takto chudou rodinu je tato částka nedosažitelná.

*Mgr. Ludvík Mihola
koordinátor Postní almužny*

Prostřený stůl

V jedné barevné publikaci o baroku v Čechách byl interiér chrámu sv. Mikuláše na Malé Straně v Praze, a pod ním nápis: „Audienční síň Jeho Veličenstva Boha.“

Často si na to vzpomenu, když vstupuji do našich kostelů, kde po koncilu upoutává stůl s bílými plátny. Prostřený stůl je znamením, které je srozumitelné i dnešnímu člověku: Bůh tě zve. Jsi vždy vítaným a očekávaným hostem! (*J. Mikulášek: Stříbrné vteřiny*)

DOPIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

Opuštěnost

Žil jeden člověk, který se cítil tak osamělý a izolovaný od svých bližních, že toužil po lidských dotecích – po přátelském stisku rukou, vřelém ženském objetí, přátelské herdě do zad –, ale nenacházel nikoho, kdo by mu dal najevo, že ho potřebuje a cení si ho. Ve svém zoufalství se rozhodl utratit všechny peníze – ale ne za jídlo. Jídlo by mu nepomohlo, neboť lidský kontakt nahradit nedokáže. Neutratil je ani za pití, protože pít v osamění je stejné jako kráčet slepou uličkou vlastní samoty. A tak vydal poslední peníze za kadeřníky, aby našel alespoň někoho, jakoukoli lidskou bytost, která se ho bude na pár prchavých okamžiků dotýkat.

Avšak opuštěnost se také podobá pozvánce, k níž je připojena výzva k odpovědi. Všichni známe alespoň někoho, třeba jen jediného osamělého člověka, který přesto není opuštěný. A ne proto, že by snad tihle lidé měli tak šťastnou národu, ale protože našli svého nevidi-

telného společníka. Lidská osamělost, ať už ji zavinila smrt blízké osoby, zklamání či odcizení, vytvoří v mém životě vakuum, které může vyplnit jenom někdo, kdo mi skutečně rozumí, soucítí se mnou a zná mě lépe než já sám. Takového přítele nejvíc potřebuji, trpím-li osamělostí. A takový přítel je zde a klepe na dveře mého srdce.

Kněz šel navštívit muže, který ztratil svou ženu. Žili pospolu ještě dlouhá léta potom, co jejich potomci opustili rodné hnízdo. Kněz tam šel, aby onoho muže utěšil, ale jeho samého ta návštěva bohatě obdarovala. Když se totiž vdovce zeptal, zda ho samota příliš netíží, dostal tuto odpověď: „Jakápak samota? Vždycky tu budeme pohromadě tři: ona, já – a On!“

*Z knihy J. A. Feehan:
Na straně andělů*

JUBILEJNÍ ROK 2013 – Sv. Cyrila a Metoděje

Význam sv. Cyrila a Metoděje pro jednotu křesťanů.

Papežové v moderní době si velmi dobře uvědomovali význam sv. Cyrila a Metoděje pro jednotu křesťanů.

Lev XIII. encyklikou „**Grande munus**“ ze dne 30. září 1880 rozšířil kult obou bratří na celou církev.

Pius XI. listem arcibiskupům a biskupům Království srbo-chorvatsko-slovenského a Republiky československé

„**Quod s. Cyrillum**“ ze dne 13. února 1927 připomněl historickou úlohu **sv. Cyrila** v rozvoji víry a vzdělanosti slovanských národů.

Pius XI. dále listem olomouckému arcibiskupovi ze dne 25. prosince 1931 podpořil **unionistické hnutí**, jehož centrem byl moravský **Velehrad**.

Jan XXIII. 20 dnů před svou smrtí podepsal 13. května 1963 apoštolský list „**Magnifici eventus**“, věnovaný 1100. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Moravu.

Pavel VI. při příležitosti **1100.** výročí smrti sv. Cyrila vydal 2. února 1969 apoštolský list „**Antiquae nobilitas**“.

Jan Pavel II. prohlásil 31. prosince 1980 apoštolským listem „**Egregiae virtuos**“ bratry ze Soluně za spolu patrony **Evropy** spolu se sv. Benediktem. Ocenil tak, jak v listě výslovně říká, vklad sv. Cyrila a Metoděje pro evangelizaci slovanských národů a pro smíření, přátelské soužití, lidský rozvoj a úctu k přirozené důstojnosti každého národa - tedy pro jednotu všech lidí.

Jan Pavel II. se dne 2. června 1985 obrátil encyklikou „**Slavorum apostoli**“ ke všem biskupům, kněžím, řeholním rodinám a ke všem věřícím křesťanům. Navázal na encykliku Lva XIII. a znovu připomněl při příležitosti 1100. výročí smrti sv. Metoděje misijní působení bratří a jejich zásluhy o jednotu křesťanské víry.

Svatí Cyril a Metoděj nás i dnes vyzývají:

„Služte Pánu a pracujte v lásce a pokoře, aby všichni byli jedno“.

Vezměme si také k srdci Pavlova slova v listu Korint'ánům (2 Kor. 13,11):

„Bratři, žijte radostně, zdokonalujte se, buďte přístupní napomínání, buďte svorní, žijte v pokoji, a Bůh, dárce lásky a pokoje bude s vámi.“

*PhDr. Č. Staňa, CSc
Z přílohy časopisu SIARD 11/96*

ROK VÍRY

VÍRA – Co pro mne znamená věřit?

Nejdříve jsem si myslela, že je nutné lidí obracet na víru. Dnes vím, že mojí úlohou je milovat.

Láska obrátí, koho chce.

Matka Tereza

Kdo z nás lidí je tak silný, že nikdy nepotřebuje pomoc od nikoho?

Odkud pochází ten záhadný instinkt, který z nás vyráží vzdechy údivu,

radosti, bolesti či díky anebo nadšení? Není to naše duše, která vždy ví, i když to rozum odmítne, že má k dispozici pomoc a lásku našeho milujícího Boha?

Je v nás cosi, co v čase potřeby volá po něčem vyšším, silnějším, laskavějším, poskytujícím pomoc, ochranu, radost a lásku.

Přechod z dětství do dospělosti je nesouladný, někdy konfliktní. Každý

člověk má všelijaké (také a onaké) problémy s růstem a dospíváním. Když dospějeme, když máme za sebou všechny ty změny, když už rozumíme životu, pak i na rodiče, i na učitele, i na knihy na všechno se díváme jinak, protože už rozumíme. Díváme se na to, jako na nevyhnutelný proces růstu a jsme vděční těm, které jsme někdy v nevědomosti neměli rádi, nedůvěřovali jsme jim a nevěřili, že celá ta námaha je pro naše vlastní dobro. Ale když už máme růst za sebou a úspěch v ruce, s radostí doporučíme každému, aby se nebál procesu změny a potřebné námahy. Tak je to i s vírou člověka, která se nejlépe dokazuje způsobem života. Každý člověk prožívá vztah k někomu, anebo něčemu. Co osobně pro mne znamená věřit? Znamená to, že chci celá patřit Bohu. On se mi dává poznat činy a slovy. Nepotřebuji soukromá zjevení. Ve svém životě jsem se potkala s tolika výbornými lidmi, kteří věří v Boha, že už jen to by mě přesvědčilo. Věřím i na základě důvěry k osobám, které o svojí víře svědčí a které na základě své víry jsou tací, jací jsou. Vážím si i lidí, kteří tuto víru, tento dar od Boha nemají. Respektuji to, že pro víru se člověk musí rozhodnout vědomě a svobodně.

Od malička jsem byla vychovávána v katolické víře. Živá zkušenost s Bohem je dar, o který je třeba prosit. Jsou to chvíle ticha, které nás dělají citlivější-

mi..., ale je to především Bůh, který hledá člověka a touží po přátelství s ním.

Víra nám dává důkaz, že naše existence má cíl, že bychom neměli dovolit, aby nás udusily vlny znechucení.

Jsou lidé, kteří nikdy neuvěří, protože dar víry nedostali. Jsou však i tací, kteří popírají všechno Boží jen proto, aby nemuseli změnit svůj život. Každý velmi dobře ví, jak to prožívá ve svém nitru. Já osobně si vážím upřímně věřících, hledajících i nevěřících lidí.

A co lidé, kteří bojují proti Bohu, Církvi a čemukoliv nečestně a necharakterně? Jejich vyprávění se snažím pochopit a ospravedlnit, protože věřím, že v každém člověku je víc dobra jako zla, věřím v dobro v člověku. Možná nepotkal někoho, kdo by mu pomohl....

Hodně se dnes na rozličných fórech hovoří o potřebě zkvalitnění člověka, jak po stránce intelektuální tak pracovní ap. Ještě častěji se však skloňuje výraz „mravní obroda“. Kdoví, co všechno pod tím rozumějí lidé. V jednom se však pravděpodobně věřící i nevěřící, vyznačící toho nebo onoho světónázoru či náboženství shodnou: člověk má ustavičně usilovat o to, aby se měnil k lepšímu.

V tomto životě můžeme jen věřit, ale po smrti – v budoucím životě – uvidíme svého Boha tváří v tvář. Tam už nebude víra, ale poznání.

Sr. Petra

KŘÍŽOVÁ CESTA

„Proč jste přišli do kostela?“

„Proč? Chci se tu pomodlit křížovou cestu.“

„Co je to křížová cesta?“

„To je taková vzpomínková pobožnost, při které vzpomínáme na jednotlivé okamžiky Kristova utrpení.“

„Bylo to velké utrpení?“

„Hrozné, mučili ho, zhanobili a nakonec zabili.“

„A vy si nyní jdete všechno připomenout a poklonit se jeho smrti?“

„Ano.“

„Mohu se vás ještě něco zeptat?“

„Jistě.“

„Kdybyste bývali byli přítom, pomohli byste mu?“

„Samozřejmě.“

„Přátelé, uvažte, co říkáte, opravdu?“

„No jistě.“

„Poznali byste ho vůbec? Kdo to byl? Jak vypadal?“

„To jsou divné otázky. Vy to nevíte! Byl to přece Syn Boží, který se narodil Marii Panně. Vypadal jako každý jiný člověk.“

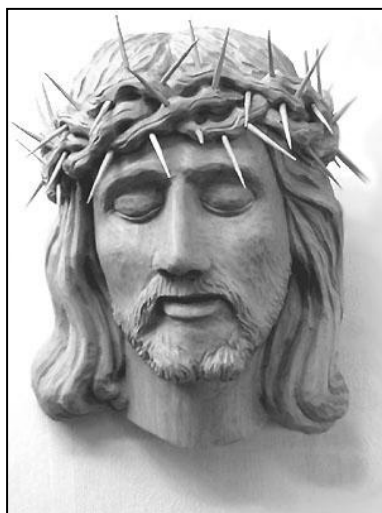
„Jako každý jiný člověk, říkáš? Pak bys ho ale nemohl nijak poznat. Něčím se přece musil lišit, musilo na něm být něco zvláštního. A Syn Boží, říkáš. Proč vlastně přišel?“

„Aby přinesl spásu.“

„Co je to spása?“

„Prosím vás, pane, proč si takhle hraje? Zeptejte se kněží nebo si přečtěte katechismus, tam je to všechno napsané, Víte, já se teď chci modlit a poklonit svému Bohu.“

„Poklonit se svému Bohu, kterého bys nepoznal! A proč říkáš *svému* Bohu. Je přeci jen jeden Bůh – Bůh tvůj a Bůh tvých sousedů a tvých nepřátel. Je jen jeden jediný Bůh. A tím jsem já. Já, který k tobě mluvím hlasem tvého svědomí. Už dávno jsi mě neslyšel tak jasně jako teď. Nelekej se, ale neumlčuj mě. Musím ti říct mnoho a mnoho věcí.

Neřekl jsi mně, proč jsem přišel na svět. Abych spasil, jistě. Musím ti to však vysvětlit. Když můj Otec stvořil svět, stvořil také člověka a celý svět mu dal. Učinil ho vládcem, dal mu moc nade vším. Jenže člověk nevládl dobře, dal se do spolku se zlem a udělal ze Země místo utrpení a bídy. Poznal to, brzy to poznal, toužil zpět, ale zamotával se čím dál víc. Vymkl se řádu dobra a drtil ho zákon zla. Otec zjevil lidstvu na hoře Sinaji zákon spravedlnosti, aby jim ukázal cestu k dobru, ale nenašel se nikdo,

kdo by ho naplnil nikdo, ani jediný. A proto jsem musil přijít. Přišel jsem, abych ukázal, že člověk z masa a krve, člověk jako každý jiný, je schopen žít podle zákona božího. Přišel jsem, abych vám pomohl vyhrát téměř prohraný zápas s Ďáblem. Ten zápas jsem vyhrál, ale ten zápas ještě neskončil.

Říkáte, že jste přišli do chrámu vzpomínat a poklonit se mému utrpení. To je od vás hezké. Ale já potřebuji pomoc, protože zápas ještě neskončil. Nezdá se vám někdy, že se mi posmíváte a že mi vůbec nerozumíte? Já přišel spasit a naučit lidi zase spravedlivě žít. Proto jsem přišel do světa, jako každý jiný člověk. Narodil jsem se v chlévě, naši musili se mnou utíkat. Učil jsem se pracovat. Pak jsem lidem ukázal, co je to být dobrý. Žil jsem opravdu běžný život.

Nezdá se vám, že mi nerozumíte, když mě oblékáte do slavností a zavíráte v chrámech jako ve vězení? Jaképak slavnosti! Moje velikonoce, to nebyly obřady, okuřování a zpěvy. To byly ná dávky, kopance, strach, modřiny, pot, slzy a smrt. Chodíte vzpomínat? To už je tak málo lidského utrpení, že se musíte

vracet 2000 let zpátky? A proč mě slavíte jako mrtvého, zmučeného, pohřbeného? Jsem živý Bůh, navždy spojený s lidstvem novou úmluvou chleba a kalicha krve. Netrhejte, co jsem spojil. Nechod'te sem vzpomínat, chod'te se sem poradit o životě. Utrpení lidí je moje utrpení, vaše bolesti jsou moje bolesti. Jednou provždy jsem je na sebe vzal. Nechci být slaven, chci být milován. Chci s vámi být stále. Ne jen na chvíli, chci být a budu v trpících. K těm jsem přišel a tam mě hledejte.

Prosím vás, uvažte si ten nesmysl: chodíte sem, vzpomínáte a rozněžňujete se a chcete mě zbavit utrpení a přitom mě nepoznáte v jediném trpícím. Je jen jedno utrpení: kdykoli, kdekoli trpí člo-

věk, tam trpí lidství, které jsem posvětil tím, že jsem je na sebe vzal.

Pojd'te. Ukážu vám, co je to cesta kříže. Ale ne ta slavnostní, ani ta minulá, ani ta „moje“, ukážu vám hroznou naši, společnou křížovou cestu, na kterou jsem vyšel já a vy a miliony lidí, abychom se ze světa bídy vrátili k mému Otci. Pojd'te, ukážu vám, v čem děláte chyby, ukážu vám, jak mají vypadat noví lidé, milující lidé, křesťané, moji bratři. Pojd'te a nelekejte se a nedejte se zmást. Budu k vám pravdivý. Budete myslit, že jsem strohý, krutý, ale já vás miluji a láska bez pravdy nemůže žít. Pojd'te, potřebuji pomoci a taky Maria na vás čeká.“

*Z knihy P. Piřha: Kříž Kristův
v dějinách lidstva*

CARITAS IN VERITAS

Láska v pravdě – encyklika Benedikta XVI. (Pokračování)

Druhá kapitola: Lidský rozvoj v naší době

21. Pavel VI. ve své době termínem „rozvoj“ označoval cíl osvobodit národy především od hladu, bídy, endemických nemocí a negramotnosti. Z hlediska ekonomického to znamenalo jejich aktivní účast na mezinárodním hospodářství, z hlediska sociálního jejich vývoj směrem ke vzdělaným a solidárním společnostem. Z hlediska politického pak upevnění demokratických režimů schopných zajistit svobodu a mír.

Když v současné době sledujeme vývoj a šířící se krizi, pak obavy církve týkající se člověka založeného výlučně technicky byly opodstatněné: zisk je užitečný, slouží-li jako prostředek vedoucí k cíli, jenž mu dává smysl. Stane-li se zisk

jediným cílem, a je-li dosahováno zisku nepatřičnými prostředky a bez zřetele ke společnému dobru, hrozí nebezpečí, že bohatství zmizí a zrodí se chudoba.

Je jistě správné, že ekonomický rozvoj byl a nadále zůstává činitelem, který miliardy lidí zbavil bídy. Je však třeba také přiznat, že tentýž ekonomický rozvoj zatěžovaly a stále zatěžují deformace a problémy zvyrazněné navíc současnou světovou krizí. Mocné síly techniky, zhoubné důsledky špatně zvládnutých, vesměs spekulativních finančních operací, nekontrolovatelné vykořisťování přírodních zdrojů – to vše nás vede k zamyšlení nad nezbytností řešit tyto problémy, které mají rozhodující dopad na současné i budoucí dobro světa. Krize nám dává za povinnost přijmout nová

pravidla, stavět na dobrých zkušenostech a zavrhnout zkušenosti špatné.

22. 23. Aktérů a příčin zaostalosti nebo rozvoje je mnoho, vinu i zásluhu je nutno rozlišovat. Světové bohatství v absolutních číslech roste, ale nerovnosti se zvětšují. V bohatých zemích upadají do chudoby nové společenské vrstvy a vznikají v nich nové formy chudoby. V chudších oblastech se některé skupiny lidí těší z marnotratného, konzumně orientovaného „nadměrného rozvoje“, který nepřipustně kontrastuje s přetrvávající nelidskou bídou. Na jednání ekonomických a politických subjektů v bohatých zemích, stejně jako v zemích chudých, je bohužel patrná korupce a nezákonnost. Mezi těmi, kdo nerespektují lidská práva pracujících, nacházíme velké nadnárodní společnosti i místní podniky. Mezinárodní pomoc často nedojde svého cíle kvůli nezodpovědnosti v řetězci dárců, tak i mezi příjemci.

24. Mnohé oblasti planety se v současnosti rozvinuly a zaujaly místo mezi mocnostmi s předpokladem, že i v budoucnu budou hrát důležitou roli. Avšak rozvíjet se pouze po ekonomické a technologické stránce nestačí. Vybřednutí z ekonomické zaostalosti je skutečnost sama o sobě pozitivní: neřeší ale všestranné povznesení člověka. V současné době je svrchovanost mnoha států omezoována novým mezinárodním hospodářsko-obchodním a finančním prostředím a současná krize nutí veřejnou moc bezprostředně korigovat její omyly a selhání. Stále realističtěji se jeví potřeba přehodnotit roli a moc států. Jasnější vymezení úlohy státu nejspíše posílí nové formy účasti organizací působících v rámci občanské společnosti. Je žádoucí, aby se tímto směrem prohloubil zájem občanů a rostla jejich účast na věcech veřejných (res publica).

Zpracoval Ing. Simek

INFORMACE – bude vás zajímat

POUŤ ze Svatého Kopečku na Svatý Hostýn

Týden před Květnou nedělí **v pátek 15. března** zveme na tradiční pouť Železný poutník ze Svatého Kopečka na Svatý Hostýn – 50 km během jedné noci. Autobusem ze Znojma na Svatý Kopeček pojedeme v pátek v 15 h, začátek pouti je na Svatém Kopečku v 18 h v bazilice. Kdo chce jet s námi ze Znojma autobusem, nahlaste se včas v Louce nebo v Příměticích.

Postní duchovní obnova manželů

Novoroční předsevzetí pomalu mizí v dáli. Přicházíme s nabídkou **pro manžele** bez ohledu na délku manželství, kteří chtějí poodstoupit od denních starostí a navázat během **24 hodin** zase užší vztah mezi sebou tím, že dají možnost víkendovému setkání. Zde mohou načerpat sílu ke každodenním událostem ruku v ruce s Božím přátelstvím. Téma obnovy navrhuji sami účastníci minulých obnov. Je nutné, aby se obnovy účastnil **celý manželský pár po celou dobu**, včetně ubytování. Během setkání je **možnost k rozhovorům s kně-**

zem či **přijetí svátosti smíření**. Na duchovní obnově se dodržuje **silencium**.

Termín postní obnovy: 8. – 9. 3. 2013, Místo konání: Duchovní centrum svatého Františka z Pauly, Vranov u Brna. Přihlášky na telefonu 542 217 464.

Projekt Trojlístek

pohovory se zájemci o zapojení do projektu buď pro roli náhradní babičky, nebo rodiny, která náhradní babičku hledá, probíhají každé úterý po objednání na adrese trojlístek@crsp.cz nebo na tel. čísle 542 217 464. Projekt je financován z ESF prostřednictvím OPLZZ a ze státního rozpočtu ČR.

Pouť pekařů a cukrářů 2013 v Tasovicích u Znojma

Tradiční pouť pekařů a cukrářů v rodišti sv. Klementa Marie Hofbauera se uskuteční v sobotu **9. března 2013** od 15.00 hodin.

Pouti se tradičně účastní zástupci řemeslnického cechu pekařů a cukrářů. Poutní program začíná v 15.00 hodin pobožností ke sv. Klementu M. Hofbauerovi, v 16.00 hodin následuje mše, které předsedá P. Mgr. Marek Vácha, Ph.D.. Akci zakončí v 17.00 hodin výstava a ochutnávka pečiva s pohoštěním.

Pouť k 3. výročí úmrtí Tomáše Špidlíka SJ

Farnost Velehrad srdečně zve na Pouť k 3. výročí úmrtí kardinála Tomáše Špidlíka SJ. Pontifikální mše se bude slavit v neděli 20. dubna 2013 v 11:00 hodin v bazilice Nanebevzetí P. Marie a sv. Cyrila a Metoděje na Velehradě.

Bližší informace:

<http://www.velehradinfo.cz/>

XXIII. vzdělávací seminář skautů brněnské diecéze

Již tradičně proběhne v sobotu **9. března 2013** v prostorách Biskupství brněnského seminář skautů a skautek brněnské diecéze.

Bližší informace na webu Brněnského biskupství.

Středoevropský MAG+S 2013: Národy na nás čekají

Ružomberok. *V červenci se v Brazílii uskuteční Světový den mládeže a v souvislosti s ním také jezuitský program Magis. Pro ty, kdo nebudou moci do Brazílie jet, připravuje Slovenská provincia Spoločnosti Ježišovej spoločně se sestrami Congregatio Jesu a ve spolupráci s jezuity z Maďarska a z Čech podobné setkání mládeže - Středoevropský Magis / Central Europe MAG+S 2013 (CE MAG+S 2013). Konat se bude 20. až 28. července na různých místech Slovenska a Maďarska a uzavřen bude setkáním mládeže v Ružomberku.*

Bližší informace:

<http://www.jesuit.cz/clanek.php?id=812>

Konference Zdravotník – křesťan v dnešní nemocnici

Konference Zdravotník - křesťan v dnešní nemocnici se již po desáté koná v sobotu **13. dubna 2013** v Sále Milosrdných bratří (Václavská 7, Brno).

Pochod pro život 2013

XIII. Pochod pro život se uskuteční v Praze v sobotu 23. března 2013.

Pochod pro život začíná ve 12:30 h mší svatou v dominikánském kostele sv. Jiljí na Husově ul. 8 a pokračuje průvodem centrem Prahy na Václavské náměstí k

soše sv. Václava, kde bude zakončen krátkým programem.

Potratový zákon je v platnosti už 56 let. Zbytečně připraví o život 66 dětí denně. Změňme to.

Další informace budou postupně doplňovány na adrese Pochodu pro život <http://pochodprozivot.cz>.

Co dál po volbách

Křesťané jsou především stavitelé Božího království. Ale jsme zároveň občany se svými povinnostmi i právy. Ježíš není z tohoto světa, ale do světa přišel a nás do tohoto světa posílá pracovat. Bůh nás učí rozlišovat dobro a zlo. Naše čest, víra a mravy by nám neměly dovolit mlčet k podlému jednání při volbách. Miloš Zeman vyhrál volby pomocí lží a podvodů. Mnohým vadí jednání prezidenta Václava Klause a jeho rodiny během voleb.

Mnoho mladých se však také přihlásilo k odpovědnosti za budoucnost a k čestnému jednání. Nenechme je osamocené, jako zůstali mladí za normalizace po pohřbu Jana Palacha. Nenechme se ponížít, zvedněme hlavu. Prohrávat snad umíme, ale o to víc bude nutné pracovat.

Karel Schwarzenberg byl po listopadu (v ovzduší veliké nenávisti vůči šlechtě) pro veřejnost velice nepříjemný. Svou slušností získal velikou oblibu (přestože je členem současné vlády a ty v oblíbě nebývají). Průběh křivky oblíbenosti církve u široké veřejnosti je opačný (dávno před restitucemi).

V neděli po volbách jsme v kostele četli o způsobu obrácení Izraelitů po návratu ze zajetí (Neh 8). Škoda že si tento způsob "obracení se" církev nevzala za svůj. Ani po světových válkách, ani po pádu komunismu - myslím, že církev nehledala vlastní chyby a selhání. Jeden vlak za druhým nám ujíždí.

Tyto volby odkryly řadu našich vlastních nedostatků:

- Nevzdělanost, nedostatečnou koncepci pastýřské služby, vzdálenost pastýřů od lidí.

- Velké množství lidí nerozpoznává pomluvu, hrůznost jejího vlivu a její těžkou hříšnost.

- Mnoho lidí nehledá fakta, nechává se strhnout lživými tvrzeními.

- Nezanedbatelné množství našich lidí nemá jasno o vině Čechů na zločinech spáchaných při vyhnání Němců (přes řadu smírných akcí a prohlášení biskupů);

- Nezastáváme se utlačovaných. Kdy se církev např. rázně zastala vykořisťování zahraničních dělníků, sociálně slabých, kolikrát se tváří v tvář politikům vyslovil proti korupci, lhaní či podvodům politiků nebo ke špatné politice vůči Romům?

- Náboženské slavnosti nemohou nahradit naše veřejné postoje. Práci nelze nahradit modlitbou. Máme vědět, co je pro nás ochoten dělat Bůh a co je naším úkolem.

Vzedmutý zájem občanů, toužící po návratu morálky a slušnosti, se může zapsat do povědomí i nevědomí národa. K promýšlení jak nepromarnit tuto hřivnu, jak a v čem se vzdělávat v rodinách a společenstvích, jak se přiblížit k lidem venkova a povznést je, je třeba pozvat i laiky. Každý pokřtěný byl pozván ke královskému kněžství, k prorocké a pastýřské službě.

*P. VACLAV VACEK
letohradský farář
(Převzato z KT 06/2013;
redakčně kráceno)*

Pobožnosti Křížové cesty v postní době:

- **na Popeleční středu** 22. 2. v 19.30 h po městě; začátek na Mariánském náměstí
- **u sv. Mikuláše** každou postní neděli v 15 h
- **u sv. Kříže** v pátek v 17.20 h a v neděli ve 14 h
- **u sv. Jana Kř.** každou středu a pátek ráno v 7.30 (předě mší sv.)
- **u sv. Václava** každou neděli v 17 h
- **na Hradišti** v neděli po mši sv. v 10,30 h
- **v Mramotících** v neděli ve 14 h.
- **v Kuchařovicích** v neděli ve 14 h.
- **v Přímětících** v neděli ve 14 h.
- **v Gránicích** **na Květnou neděli** 17.4. ve 14.30 h (na Hradiště)
na Velký pátek 22.4. ve 21 h (na Hradiště)

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 7 h u **Mnišek dominikánek je mše svatá** s možností účasti věřících. Vstup klášterem Dolní Česká 1 do 6.55 h. V kostele u sv. Kříže ranní mše sv. v 6.45 h nebudou.
- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.
- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.
- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.
- Každé pondělí před večerní mší sv. u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.
- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.
- Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše**.
- Každé úterý v 19 h na faře u sv. Kříže **zkouška chrámového sboru**.
- Každé druhé úterý v měsíci od 16. h do 17. h v kostele sv. Kříže **adorace za**

ochranu nenarozeného života, (v zimních měsících ve farní kapli)

- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.
- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.
- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.
- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.
- Každý pátek v 8 h u sv. Hippolyta na Hradišti mše sv. (ve středu v 18 h mše sv. zrušena).
- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.
- Každou sobotu v 9 h v **pensionu na Vančurově ul.** ve společenské místnosti mše sv.
- Každou sobotu v 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke

sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 515 227 723; 736 523 600.

PŘIPRAVUJE SE

- 28. 2. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před I. pátkem
- 1. 3. **První pátek** – od 15 h v kostele sv. Jana Kř. u kapucínů adorace a sv. zpověď
- 2. 3. od 9 - 18 h na faře u sv. Mikuláše **duch.obnova pro ženy**; vede P. Dr. Karel Rozehnal z Bystřice n. Pernšt.
- 2. 3. První sobota – **měsíční pouť** v Hl.Mašůvkách v 17 h mše sv., celebruje P. Marek Dunda; v 16,30 křížová cesta, autobus ze Znojma v 16 h.
- 3. 3. v 15 h Křížovou cestu u sv. Mikuláše vedou **muži**; v 16 h na faře u sv. Mikuláše **film** o bl. Janu XXIII.-1 díl.
- 9. 3. v Tasovicích **pekařská pouť** u sv. Klementa; pobožnost v 15 h, mše sv. v 16 h; autobus ze Znojma nepojede.

- 10. 3. v 15 h Křížovou cestu u sv. Mikuláše vedou **ženy**; v 16 h na faře u sv. Mikuláše **film** o bl. Janu XXIII.-2 díl.
- 17. 3. v 15 h Křížovou cestu u sv. Mikuláše vedou **děti**; v 16 h na faře **přednáška** P. Novotného o Tanzánii
- 17. 3. v 15 h Křížová cesta **v popické kapli**, pěší nepůjdou.
- 19. 3. **Slavnost svatého Josefa** - mše svaté jako ve všední den.
- 23. 3. **diecézní setkání mládeže** v Brně na Petrově.
- 31. 3. na Boží hod velikonoční bude **změna času** na letní.
- **31. 3. výjimečná změna času bohoslužeb**: u sv. Kříže bude pouze v 8 a v 18 h (nebude v 10 h) u sv. Mikuláše pouze v 10 h s přímým přenosem na ČT II., všechny tam zveme (nebude v 9 h); u sv. Alžběty v 11 h
- 31. 3. 17.00 h u sv. Mikuláše **Velikonoční koncert** Pěvecké sdružení V. Novák.

POŘAD BOHOSLUŽEB VE ZNOJMĚ O VELIKONOCÍCH

	Zelený čtvrtek 28.3.	Velký pátek 29.3.	Velikonoční vigilie Bílá so- bota 30.3.	Neděle Zmrtvýchvstání Páně 31.3.
sv. Mikuláš	16.00	16.00	18.00	10.00 televizní přenos
Sv. Alžběta				11.00
sv. Kříž	18.00	*7.00 18.00	*7.00 20.00	*7.00 8.00; 18.00
sv. Václav	18.00	18.00	20.00	8.00
sv. Hippolyt	19.00	19.00	20.00	10.30
Šatov – pro Šatov, Hnanice, Havraníky	19.00	19.00	20.00	9.45 Šatov a Hnanice 11.15 Havraníky
Konice	17.00	17.00		8.00
Přímětice	18.00	18.00	20.00	9.30

* u sester dominikánek

Květná neděle: pořad bohoslužeb jako v neděli; svěcení ratolestí přede mší sv., u sv. Kříže přede mší sv. v 8 h s průvodem z rajského dvora; ve 14.30 h Křížová cesta na Hradiště.

Zelený čtvrtek: u sv. Kříže po večerní mši sv. adorace do 21 h. U sv. Mikuláše kostel otevřen do 22 h; v Příměticích po večerní mši sv. kostel otevřen pro soukromou modlitbu do 21 h; pro Kuchařovice a Mramotice je bohoslužba v Příměticích.

Velký pátek: v 7 h u sv. Kříže ranní chvály – tzv. „Temné hodinky“; v 15 h pobožnost Křížové cesty; po večerních obřadech u Božího hrobu adorace do 20 h. U sv. Mikuláše v 15 h Křížová cesta; 21.00 h Křížová cesta v Gránicích na Hradiště; pro Kuchařovice a Mramotice je bohoslužba v Příměticích.

Bílá sobota: v 7 h u sv. Kříže ranní chvály – tzv. „Temné hodinky“; u sv. Mikuláše od 8 hodin soukromá adorace u Božího hrobu (dary u Božího hrobu jsou na podporu kostelů ve Svaté zemi); pro Kuchařovice a Mramotice je bohoslužba v Příměticích.

Boží hod velikonoční: při dopolední mši sv. žehnání pokrmů; u sv. Mikuláše přímý televizní přenos; sbírka na opravy kostelů.

Velikonoční pondělí: u sv. Kříže mše sv. jako ve všední dny; v ostatních kostelech jako v neděli.

PŘÍLEŽITOST K VELIKONOČNÍ ZPOVĚDI VE SVATÉM TÝDNU

	25.3. pondělí	26.3. úterý	27.3. středa
sv. Jan Kř.	14 – 17 h	14 – 17 h	14 – 17 h
sv. Kříž	15 – 18 h	15 – 18 h	15 – 18 h
sv. Václav			17 – 18 h

Přímětice: v neděli **24. 3.** od 18 h a v pondělí **25. 3.** od 17 h.

Mramotice: ve středu **20. a 27. 3.** od 17.30 h po mši sv.

Kuchařovice: ve čtvrtek **21. 3.** od 16:00.

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontakt. adr. redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
 Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce.
 Vychází 10× ročně (mimo prázdniny). Uzávěrka 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.
 Tisk Tiskárna Wega, Znojmo